

[Stinus]

rigtigt at konstatere, at der ikke er sket forfærdelig meget på disse områder, der er i hvert fald ikke tale om nogen udvidelse og udbygning, og behovet i Nicaragua er bestemt ikke blevet mindre, end det var for 1½ år siden. Tværtimod kan man vel, med tanke på den debat, vi har i øjeblikket, sige, at fattigdomslokkerne i Nicaragua er ved at vokse sig store.

Når Danmark i dag ikke yder projektbistand til Nicaragua, skyldes det, som det ganske rigtigt er blevet sagt, at Nicaragua har et bruttonationalprodukt, som ligger over den danske grænse for gavebistand, dvs. 800 dollars pr. indbygger. Verdensbanken og Nicaragua er ikke enige om dette tal, og alene det viser, at bruttonationalproduktet pr. indbygger måske ikke er det bedste kriterium, når det drejer sig om fastsættelse af grænsen for projektbistand. Flere kriterier burde måske indgå, ikke alene når det drejer sig om Nicaragua, men i det hele taget, og jeg vil gerne understrege, at jeg hermed ikke har særlige politiske kriterier i tankerne, men udelukkende mere objektive. Om Nicaraguas bruttonationalprodukt er der i øvrigt det at tilføje, at bruttonationalproduktet siden 1985 er faldet yderligere, formentlig med 3 pct. om året.

Hertil kommer naturligvis, at man netop i tilfældet Nicaragua kan inddrage nogle politiske overvejelser. Sådanne overvejelser ligger utvivlsomt bag de store svenske og norske bidrag til landet. Det må helt klart også være en dansk interesse at være med til at sikre en udvikling i Nicaragua, som ikke takket være USAs uforstandige politik over for landet uigenkaldeligt driver Nicaragua i armene på Cuba og Sovjetunionen. Såfremt en udvidelse og styrkelse af bistanden til Nicaragua ikke kan finde sted på anden måde, må fattigdomslokkerne være et kriterium, som kan anvendes med henblik på en udvidelse af bistanden til Nicaragua.

Jeg vil også gerne tage spørgsmålet om bistandssamarbejdet med Vietnam op, helt konkret om mulighederne for at sikre reserveredele til den danskbyggede og delvis dansk-finansierede cementfabrik i Nordvietnam og til den danskbyggede sukkerfabrik nord for det tidligere Saigon, eventuelt også hjælp til genopbygning af den brændte fiskeforædlingsfabrik i Ho Chi-Minh-Byen. Det Radikale Venstre forstod og forstår den stands-

ning af bistanden til Vietnam, som fandt sted i 1979, da Vietnam invaderede Campuchea. Vi er også klar over, at vietnamesiske tropper stadig befinder sig i Campuchea. Alligevel finder vi, at der kan være grund til at overveje bistand til Vietnam i de konkrete tilfælde med den begrundelse, at uden sådan bistand tyder meget på, at de foretagne investeringer vil være totalt spildt. Efter Det Radikale Venstres opfattelse er det ikke i overensstemmelse med principperne for dansk bistandspolitik blot at trække på skulderen og sige: det er jo bare ærgerligt. Vi er ikke parat til at være med til at pålægge regeringen noget med hensyn til Vietnamprojekterne, men vi henstiller til regeringen, at spørgsmålet om hjælp til indkøb af de nødvendige reservedele og genopbygning af den brændte fabrik tages op til alvorlig overvejelse.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at understrege, at der er brug for en afbureaukratisering af FN-systemet og de forskellige FN-organer, men samtidig vil jeg sige, at FN-organerne har løst og stadig er med til at løse den globale forpligtelse og det globale sociale ansvar, som vi har. Der er ikke nogen modsætning mellem – sådan ser jeg det i hvert fald ikke – at man stadig arbejder på at gøre de organisationer, som er, bedre, og at man satser på dem, som bedst lever op til vore ulandsidealer, og sætter flere ressourcer ind på at præge disse organisationer, men samtidig fastholder deres grundlæggende store betydning. Det er min motivation for at understrege stærkt betydningen af FN-systemet. Hvis man ikke har begge aspekter med og går ind i en kritisk dialog for at gøre dem bedre ud fra en grundlæggende erkendelse af, at dette arbejde simpelt hen ikke kan undværes, kan vi ikke leve op til den globale forpligtelse. Jeg tror, at FN-systemet globalt repræsenterer en knowhow, som gør, at de forskellige bilaterale indsatser bliver mere effektive under denne vekselvirkning mellem de to typer for arbejde, som er så væsentlig for mit parti og er baggrunden for, at jeg mener, at ligedelingsprincippet fortsat bør være gældende.

Jeg er meget glad for, at ministeren vil åbne mulighed for en fordobling af det beløb, der i øjeblikket kanaliseres gennem de private organisationer til projektformål. Jeg